

ชื่อเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและ การสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

ผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพียว	ดีใจ
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พจนีย์	บุญนา
	นางสาวรัตติกานต์	ห้วยหงษ์ทอง
	นางสาวอองาม	เปรมสุข
	นางสาวอังสนา	อนุชานันท์

ปี พ.ศ. ๒๕๕๖

บทคัดย่อ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและ การสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตา และการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตา และการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ขอบเขตของโครงการวิจัยการศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ระยะเวลาในการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๕ ประเภทโควตา และรับตรง จำนวน ๒๙๒ คน เป็นนักศึกษาโควตา จำนวน ๒๐๓ คน นักศึกษารับตรง ๘๙ คน

ผลการศึกษา พบว่า

๑. การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลปรากฏว่านักศึกษส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ที่ระหว่าง ๓.๐๑ - ๓.๕๐ จำนวน ๑๒๙ คน รองลงอยู่ระหว่าง ๒.๕๑ - ๓.๐๐ จำนวน ๑๐๐ คน ทั้ง นักศึกษาประเภทโควตาและสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทำให้ผลการเปรียบเทียบของนักศึกษาทั้งสองประเภทไม่มีความแตกต่างกันทางนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ทั้งการเปรียบเทียบในสาขาเดียวกันและการเปรียบเทียบในภาพรวม

๒. ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเรียนระหว่างนักศึกษาโควตาและการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ผลปรากฏว่าไม่แตกต่างกันเพราะนักศึกษส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๒๔๔ คน ซึ่งยังไม่มีทักษะทางด้านคหกรรมศาสตร์มาก่อน มาได้รับความรู้จากการเรียนในห้องเรียนพร้อมกัน จึงมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในทุก ๆ ด้านใกล้เคียงกัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ค
บทที่ ๑ บทนำ	๑
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	๒
ขอบเขตของโครงการวิจัย	๒
สมมติฐานการวิจัย	๒
กรอบแนวคิด	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	๔
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๔
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๑๘
ประชากร	๑๘
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๘
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๙
วิเคราะห์ข้อมูล	๑๙
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล	๒๐
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๐
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๐
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๐
บทที่ ๕ สรุปผลการวิจัย	๒๕
วิธีการดำเนินการวิจัย	๒๕
สรุปผลการวิจัย	๒๕
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	๒๕
บรรณานุกรม	๒๖

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปร เพศสาขาวิชา สถานศึกษาเดิม ประเภทการสอบคัดเลือก	๒๑
ตารางที่ ๔.๒ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก กลุ่มผ้า	๒๒
ตารางที่ ๔.๓ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ	๒๓
ตารางที่ ๔.๔ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การอาหาร	๒๓
ตารางที่ ๔.๕ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร	๒๓
ตารางที่ ๔.๖ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก	๒๔

บทที่ ๑

บทนำ

กระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพของบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งมุ่งพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์เชิงวิชาชีพ มีบุคลิกภาพและคุณลักษณะในการทำงานที่พึงประสงค์ พัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนสามารถใช้ชีวิตอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข มหาวิทยาลัยได้กำหนดมาตรการในการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพนักศึกษาทั้งการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป้าหมายการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ อีกทั้งในประเทศไทยมีมหาวิทยาลัยของรัฐที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๑๙ แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยปิด (ประเภทจำกัดจำนวนรับ) จำนวน ๗๗ แห่ง และเป็นมหาวิทยาลัยเปิด (ประเภทไม่จำกัดจำนวนรับ) จำนวน ๒ แห่ง และเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน จำนวน ๔๐ แห่ง(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สืบค้นจาก (<http://www.mua.go.th/ohec%๒๐university.html>) มหาวิทยาลัยปิดจึงเป็นเป้าหมายของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แต่เนื่องจากปริมาณรับที่จำกัดของแต่ละสถาบันที่ไม่สอดคล้องกับปริมาณของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงทำให้ต้องมีกระบวนการคัดเลือกนักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อในแต่ละคณะวิชาของแต่ละสถาบัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ก็เป็นอีกมหาวิทยาลัยที่มีการสอบคัดเลือกนักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้ได้นักเรียนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับสาขาวิชาที่จะศึกษา โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนสามารถเข้าศึกษาต่อได้ ๒ วิธี คือ การสอบคัดเลือกแบบโควตา และการสอบตรงของมหาวิทยาลัย ดังนั้นคณะจึงต้องดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการเรียนของนักศึกษาประเภทโควตา และไม่ใช้โควตา จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องวิเคราะห์เพื่อหากระบวนการรับนักศึกษาเข้าเรียนในคณะ รวมถึงผลการเรียนของนักศึกษาเมื่อเข้าเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย อันจะก่อให้เกิดการพัฒนาดีขึ้นในหลาย ๆ ด้านต่อไปและจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงวิธีการรับนักศึกษาในภาคการศึกษาใหม่ต่อไป

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๑. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

๑.๑ เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตา และการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๑.๒ เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตา และการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๒. ขอบเขตของโครงการวิจัย

๒.๑ การศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)

๒.๒ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๒.๓ ระยะเวลาในการศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๕๕

๓. สมมติฐานการวิจัย

๓.๑ นักศึกษาประเภทโควตามีผลการเรียนที่ดีกว่านักศึกษาสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๓.๒ นักศึกษาประเภทโควตามีพัฒนาการทางการเรียนที่ดีกว่านักศึกษาสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๔. กรอบแนวคิด

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศ
๒. สาขาวิชา
๓. สถานศึกษาเดิม
๔. ประเภทการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ

ระดับผลการเรียนของนักศึกษา

- ประเภทโควตา
- ประเภทการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๕. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๕.๑ เพื่อนำผลที่ได้จากการเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตา และนักศึกษาสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ให้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและประกอบการวางแผนในการรับนักศึกษาปีต่อไป

๕.๒ เพื่อนำผลการเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตา และนักศึกษาสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นแนวทางในพัฒนาการจัดการเรียนการ

สอนของคณะ และส่งเสริมปัจจัยที่เอื้อต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะเทคโนโลยี
คหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๖. นิยามศัพท์

๖.๑ **ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา** หมายถึง การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน อันประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน

๖.๒ **นักศึกษาประเภทโควตา** หมายถึง นักเรียนที่ทางคณะได้จัดส่งเอกสารไปตาม โรงเรียนต่างๆ และพร้อมทั้งการกำหนดมีคุณสมบัติตามที่ทางคณะกำหนด

๖.๓ **นักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก** หมายถึง นักเรียนที่ทำการเปิดสอบตามที่มหาวิทยาลัยได้จัดทำข้อสอบเพื่อวัดความรู้ ในการรับนักศึกษาเข้า ว่ามีความสามารถที่จะเรียนวิชานี้ได้หรือไม่ และสอดคล้องกับสาขาที่เลือกสอบ พร้อมทั้งการพิจารณาความสามารถ ความสนใจ และทัศนคติ อื่นๆ

๖.๔ **นักศึกษาระดับปริญญาตรี** หมายถึง นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษา คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยมีประเด็นสำคัญในการศึกษาดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
- ๒.๒ ประเภทของการรับสมัคร
  - การสอบคัดเลือก
  - นักศึกษาโควตา
  - การเทียบโอนหน่วยกิต
- ๒.๓ การจัดการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์
- ๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา (๒๕๔๖) ให้ความหมายว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดความสำเร็จทางการเรียน หรือวัดประสบการณ์ทางการเรียน หรือวัดประสบการณ์ทางการเรียนที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอน โดยวัดตามจุดมุ่งหมายของการสอน หรือวัดผลสำเร็จของการศึกษาอบรม

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (มปป.) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะ ความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคล เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจาก การเรียนการสอนการฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น

สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา คือ การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้านความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของสมองของบุคคล เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง

แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (พศิน แดงจวง, ๒๕๓๗)

ตัวประกอบที่ ๑ “การบริการของสถาบันการศึกษา” สถานศึกษาจะต้องมีการจัดสภาพแวดล้อม และสิ่งอำนวยความสะดวก ให้พอเพียง และพร้อมใช้งาน นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนทุกด้าน ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองและหรือเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ได้แก่ ห้องเรียน

ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด อาคารเรียน อาคารประกอบ แหล่งเรียนรู้ การบริการสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริมสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของผู้เรียน

ตัวประกอบที่ ๒ “แรงจูงใจภายนอก” เป็นส่วนในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้สูงขึ้น เช่น “ให้กำลังใจเมื่อผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายได้ดี” “มีน้ำเสียงที่กระตุน มีความชัดเจนและมั่นใจ” และ “ให้ความสนใจผู้เรียนเท่าเทียมกัน” “ผู้สอนเป็นกันเองกับผู้เรียน” และ “เตรียมการสอน เตรียมสื่อการสอนอย่างพร้อมเพรียง” ตามลำดับ

ตัวประกอบที่ ๓ “กิจกรรมเสริม” เป็นงานหรือกิจกรรมที่นอกเหนือจากที่นักศึกษาเรียนในห้องเรียน เป็นการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย เช่น “ทำรายงานเดี่ยว/ทำรายงานเป็นกลุ่ม” “เน้นให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง” “จัดวิทยากรภายนอกที่มีความรู้ความชำนาญมาบรรยายเสริมเป็นระยะ” แสดงถึง ความต้องการได้มีอิสระในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองทั้งโดยลำพังและเป็นกลุ่ม ผู้เรียนเห็นว่าในการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาควรมีประสบการณ์จากหลายฝ่ายไม่เฉพาะจากผู้สอนเพียงคนเดียวหรือจากตำราเล่มเดียว

ตัวประกอบที่ ๔ “สภาพแวดล้อม” การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมเป็นยุทธศาสตร์หนึ่งที่สำคัญที่จะช่วยทำให้ภาวะของสมองเหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ มีแนวคิดที่เป็นสาระหลักที่ควรนำมาพิจารณาในการจัดสภาพแวดล้อมความสะดวกสบายในห้องเรียน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ความเย็น “ระดับแสง เสียง ขนาดและการจัดที่นั่งในห้องเรียน” “ความสงบปราศจากเสียงรบกวนจากภายนอกห้องเรียน” แสดงถึงว่า สภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษา

ตัวประกอบที่ ๕ “ค่านิยมของผู้เรียน” ค่านิยมทางการศึกษามีผลต่อคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ความสนใจ การตระหนักและเห็นความสำคัญของการศึกษาจึงเป็นเหตุผลที่สำคัญทำให้ผู้เรียน “มีความภูมิใจที่ได้มีโอกาสเข้าศึกษาในหลักสูตรของสถาบันนี้” “ผู้สอนมีความยุติธรรมในการตัดเกรด” “คิดว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาจะมีโอกาสเลื่อนตำแหน่ง/บรรจุงานใหม่” “มีความหวังอยู่ที่ได้ปริญญาโทเป็นหลัก” “ประเมินความรู้ความสามารถของตนเองเป็นระยะ” “สนใจอ่านและทบทวนเอกสารที่แจกอย่างสม่ำเสมอ” แสดงถึงว่า ความมีค่านิยมและเจตคติต่อการเรียน เป็นปัจจัยสำคัญต่อการสำเร็จการศึกษา

ตัวประกอบที่ ๖ “ความพร้อมของผู้เรียน” การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเป็นยอดปรารถนาของนักศึกษาทุกคน ผู้มีประสิทธิภาพในการเรียนย่อมจะประสบความสำเร็จเป็นบัณฑิตที่มีศักดิ์ศรี และการเรียนรู้ที่สำคัญจะมาจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้สามารถรับผิดชอบดำเนินการทางการเรียนได้ในทุกกรณี โดยผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามหลักสูตร มีการเตรียมพร้อมที่จะเรียนรู้อย่างจริงจัง “สามารถจัดสรรเวลาว่างเพื่ออ่านเอกสาร/ค้นคว้าอย่างเพียงพอ” “ทราบวิธีการเรียนการสอนในหลักสูตรนี้” และ “มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง” โดยเฉพาะ การเรียนในระดับบัณฑิตศึกษา ภาคพิเศษเรื่องเวลาเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีภาระหลายประการ คือ ๑) ภาระครอบครัว ๒) ภาระด้านเศรษฐกิจ ๓) ภาระด้านการทำงาน-สังคม และภาระการเรียนเป็นภาระที่เพิ่มขึ้น

ตัวประกอบที่ ๗ “พื้นฐานทางวิชาการ” “มีความรู้ด้านการวิจัยทุกประเภท” “มีความสามารถอ่านภาษาอังกฤษได้ดี” “มีประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน” แสดงถึงว่า

การมีพื้นฐานความรู้ที่เกี่ยวข้องจะช่วยส่งเสริมสมรรถภาพการเรียนรู้ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนระดับบัณฑิตศึกษาต้องอาศัยตำราจากต่างประเทศเป็นแหล่งค้นคว้าที่จะช่วยให้การเรียนสมบูรณ์ขึ้น ผู้เรียนจึงต้องมีทักษะด้านการอ่านภาษาต่างประเทศพอ ๆ กับความสามารถในการเข้าใจงานวิจัย เนื่องจากผู้เรียนทุกคนต้องทำงานวิจัย หรือไม่ก็ต้องค้นคว้าประกอบการทำรายงาน ปัญหาที่ค่อนข้างหนักสำหรับนักศึกษาที่ต้องทำวิทยานิพนธ์ คือความไม่มีศักยภาพอย่างเพียงพอที่จะทำวิจัยได้ด้วยตนเอง แม้หลักสูตรจะกำหนดให้ผู้เรียนต้องเรียนวิชาเกี่ยวกับการวิจัยจำนวน ๑-๒ รายวิชาก็ตาม

ตัวประกอบที่ ๘ “เอกสารประกอบการเรียน” คือ “เอกสารฯ บังคับอ่านควรเป็นภาษาไทย หรือมีภาษาไทยควบคู่” “เอกสารเสริมมีบริการเพียงพอ” “เอกสารที่ให้อ่านมีความชัดเจน ง่ายต่อการค้นคว้า และพกพา” แสดงถึงว่า ผู้เรียนจะมีปัญหาด้านภาษาอังกฤษจึงเห็นว่า หากจะให้นักศึกษาต้องอ่านเอกสาร ตำรา ควรจัดทำตำราที่เป็นภาษาไทย หรือมีภาษาไทยควบคู่ มีขนาดที่สามารถพกพาได้ง่าย

๒.๒ ประเภทของการรับสมัคร

๒.๒.๑ การเข้าศึกษาต่อ

มหาวิทยาลัยจะรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อใน ๓ รูปแบบ คือ รับนักศึกษาผ่านระบบการสอบคัดเลือกของ สกอ. การสอบคัดเลือกด้วยวิธีสอบตรง และการสอบคัดเลือกด้วยวิธีโควต้า

๒.๒.๒ การสอบคัดเลือก

เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้ผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถ ความถนัดตรงตามสาขาวิชาที่เรียน และเป็นการส่งเสริมให้การเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีเป็นไปตามปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยมีองค์ประกอบในการพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครสอบ ดังนี้ พิจารณาจากผลรวมคะแนนสอบวิชาศึกษาทั่วไป และวิชาชีวะเฉพาะคะแนนจากผลสอบสัมภาษณ์และการตรวจโรค และเอกซเรย์โดยมหาวิทยาลัยจะทำการสอบสัมภาษณ์ตรวจโรค และเอกซเรย์เพื่อหาข้อมูลสรุปประกอบการพิจารณาความพร้อมและความเหมาะสมเป็นขั้นต้นสุดท้ายก่อนการรับเข้าศึกษา การพิจารณาคัดเลือก จะพิจารณาจากสาขาวิชาที่ผู้สมัครคัดเลือกเป็นอันดับ ๑ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิธีและขั้นตอนการเลือกสาขาวิชา ผู้สมัครสามารถเลือกสาขาวิชาที่สมัครสอบได้สูงสุด ๒ อันดับ โดยที่ทุกอันดับต้องอยู่ในกลุ่มสอบเดียวกัน ผู้สมัครจะต้องตรวจสอบคุณสมบัติการศึกษา กลุ่มสอบ และรหัสสาขาวิชาที่ประสงค์จะเข้าศึกษาตามที่กำหนดไว้ก่อนการยื่นใบสมัคร กรณีที่เลือกได้เพียง ๑ อันดับ ได้แก่ กรณีที่มหาวิทยาลัย เปิดรับสมัครในสาขาวิชาที่เปิดสอนเพียงสาขาวิชาเดียว และเปิดสอนภาคปกติ หรือภาคสมทบเพียงอย่างเดียว สำหรับกรณีที่เลือกได้ ๒ อันดับ คือ กรณีที่เลือกสาขาวิชาในคณะเดียวกันต้องเป็นสาขาวิชาที่มีกลุ่มสอบเดียวกัน หรือกรณีเลือกสาขาวิชาต่างคณะต้องเป็นสาขาวิชาที่มีกลุ่มสอบเดียวกัน (ดูหลักสูตรที่เปิดสอน)

การสมัครสอบคัดเลือก มหาวิทยาลัยแบ่งการรับสมัครสอบคัดเลือกเป็น ๒ รูปแบบ คือ การสมัครสอบผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ ของทุกปี <http://admis.rmutp.ac.th/> และการสมัครสอบด้วยตนเอง ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ – มีนาคม

ของทุกปี ผู้สนใจสามารถสมัครได้ ณ ศูนย์การรับสมัครสอบคัดเลือกเทเวศร์เท่านั้น (ภายในคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม) ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ <http://admis.rmutp.ac.th/>

นักศึกษาโควตาตามมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ทั้ง ๙ คณะ มีการรับสมัครนักศึกษาระดับปริญญาตรีเพื่อคัดเลือก โดยกำหนดเกณฑ์มาตรฐานสำหรับนักศึกษาโควตาให้กับนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับนักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ ๒.๕ ขึ้นไป และมีคุณสมบัติตรงตามข้อกำหนดในแต่ละสาขาวิชา

การเทียบโอนหน่วยกิตการเทียบโอนผลการเรียนในระบบ สามารถเทียบโอนรายวิชาหรือกลุ่มวิชา ซึ่งมีเนื้อหาสาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์ครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาหรือกลุ่มวิชาในสาขาวิชาที่นักศึกษาผู้ขอเทียบโอนศึกษาอยู่ รายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่จะนำมาเทียบโอนหน่วยกิตต้องมีระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า ค (C) รายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนหน่วยกิตให้ เมื่อรวมกันแล้วต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร กรณีมหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรใหม่ นักศึกษาจะเทียบโอนผลการเรียนได้ไม่เกินกว่าชั้นปีและภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้มีนักศึกษาเรียนอยู่ตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบ รายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอนให้ จะไม่นำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม หลักสูตรที่องค์กรวิชาชีพควบคุมและต้องใช้ผลการเรียนประกอบวิชาชีพ ให้กำหนดระดับคะแนนในรายวิชาหรือกลุ่มวิชาที่เทียบโอน เพื่อนำมาคิดค่าระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาค และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม การเทียบโอนผลการเรียนนอกระบบ วิธีการประเมินเพื่อการเทียบโอนความรู้จะกระทำได้โดยการทดสอบมาตรฐานการทดสอบที่ไม่ใช่การทดสอบมาตรฐาน การประเมินการจัดการศึกษา/อบรมที่จัดโดยหน่วยงานต่าง ๆ และการประเมินแฟ้มสะสมงาน การเทียบโอนเมื่อรวมกันแล้วต้องมีจำนวนหน่วยกิตไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร โดยการเทียบโอนความรู้นั้นต้องได้รับผลการประเมินเทียบได้ไม่ต่ำกว่า ค (C) จึงจะให้นับจำนวนหน่วยกิต (สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มทร.พระนคร)

สรุป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาโควตา กับ นักศึกษาสอบคัดเลือก

๒.๓ การจัดการศึกษาทางด้านคหกรรมศาสตร์

๒.๓.๑ ความหมายของคหกรรมศาสตร์

ราชบัณฑิตยสถาน (๒๕๔๖) ให้ความหมายของคหกรรมศาสตร์ หมายถึง วิชาที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ โดยมุ่งพัฒนาครอบครัวด้วยการจัดการทรัพยากรบุคคล วัสดุ และสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาอาชีพ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิต ความมั่นคงของสถาบันครอบครัว และสังคม

จันทร์พร (๒๕๔๘) กล่าวว่า คหกรรมศาสตร์เป็นสหวิทยาการจากการบูรณาการของศาสตร์วิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่มุ่งส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของบุคคล ชุมชน ครอบครัว และสังคม

จากความหมายของคหกรรมศาสตร์ สรุปได้ว่า คหกรรมศาสตร์เป็นวิชา ที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ และสังคม ในการยกระดับความเป็นอยู่ และการปรับปรุงคุณภาพชีวิตของบุคลากรในสังคม

๒.๓.๒ ความเป็นมาของการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์

ความเป็นมาของคหกรรมศาสตร์ในประเทศไทยเริ่มจากในวัง ซึ่งพบว่า สมัยก่อนการเรียนของผู้หญิงยังไม่มี การเขียนการอ่าน มีแต่การสอนทำครัว ทำขนม เย็บปักถักร้อย และการบ้าน การเรือน

นนทลี (๒๕๔๕) กล่าวว่า การศึกษาคหกรรมศาสตร์ เริ่มเป็นระบบโรงเรียนขึ้น ภายหลังจากที่ประเทศไทยได้มีการติดต่อกับต่างประเทศ โดยโรงเรียนสำหรับสตรีแห่งแรก คือ โรงเรียนกุลสตรีวังหลัง และต่อมาการพัฒนาโรงเรียนสำหรับสตรีด้านคหกรรมศาสตร์จึงได้ดำเนินต่อมาเป็นลำดับ

๒.๓.๓ การจัดการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คณะคหกรรมศาสตร์ ปัจจุบันดำเนินการเปิดการเรียนการสอน ทั้งหมด ๔ หลักสูตร

ก. หลักสูตรคหกรรมศาสตร์บัณฑิต

- สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย

สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะด้านการออกแบบเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย มีความมั่นใจในการคิดและการสร้างสรรค์ผลงานในด้านการออกแบบ การทำแบบตัด การตัดเย็บ การประยุกต์ตัดแปลง และการควบคุมการผลิตเสื้อผ้าเป็นบัณฑิตที่มีความพร้อมที่จะก้าวสู่การเป็นผู้นำด้านแฟชั่นเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สามารถปฏิบัติงานทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ประกอบอาชีพส่วนตัว ตลอดจนนำความรู้ไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

การประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา

นักออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (Fashion Designer , Accessories Designer , Boutique Designer , Stylist)

อาชีพอิสระในลักษณะที่ปรึกษา แนะนำด้านแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย (Fashion Consultant)

ครู, อาจารย์/รับราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้า

ประกอบกิจการด้านการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้า (Boutique Owner)

คุณสมบัติ

ต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร อย่างแท้จริง

มีความประพฤติดี

หลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี

ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.๖) ทุกแผนการเรียน หรือศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกสาขาวิชา หรือเทียบเท่า

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๔ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

หลักสูตรปริญญาตรี (เทียบโอน)

ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาเทคโนโลยีผ้าและเครื่องแต่งกาย และสาขาวิชาเทคโนโลยีการออกแบบเครื่องแต่งกาย หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๒ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

- สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาความรู้ในด้านอาหารและโภชนาการ เพื่อมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีความสนใจในการประกอบอาชีพในดำเนินงานร้านอาหารทั้งในประเทศและต่างประเทศ ภัตตาคาร โรงแรม โรงพยาบาล งานโภชนาการ การประกอบธุรกิจส่วนตัว หรือนำความรู้ไปใช้ในการศึกษาในระดับที่สูงกว่า โดยหลักสูตรเน้นการศึกษาความรู้เชิงทฤษฎี และทักษะการปฏิบัติควบคู่กัน เพื่อให้ นักศึกษามีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของอาหารและโภชนาการ

การประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา

โภชนาการ

นักกำหนดอาหาร

ครู/อาจารย์

พ่อครัว/แม่ครัว ในสถานประกอบการทั้งในประเทศและต่างประเทศ

เจ้าหน้าที่สุขกรรม

พนักงานและผู้จัดการแผนกเบเกอรี่

นักเขียนและบรรณาธิการหนังสือหรือนิตยสารอาหาร

นักธุรกิจอาหาร

นักพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร

ผู้ประเมินคุณภาพผลิตภัณฑ์อาหาร

คุณสมบัติ

ต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร อย่างแท้จริง

มีความประพฤติดีและมีความสนใจทางด้านอาหารและโภชนาการ เนื่องจาก การศึกษาทางด้านอาหารและโภชนาการเป็นการศึกษาทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

หลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี

ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.๖) ทุกแผนการเรียน หรือศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกสาขาวิชา

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๔ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

หลักสูตรปริญญาตรี (เทียบโอน)

ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๒ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

- สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร มุ่งผลิตบัณฑิต และบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถด้านการบริการ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของประชาคมอาเซียนในภาคอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งนักศึกษาจะได้รับองค์ความรู้ที่นำไปใช้จริงตามมาตรฐานสากล โดยการฝึกปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการเหมือนจริงกับสถานประกอบการ และเน้นการเพิ่มทักษะจากการฝึกสหกิจศึกษากับสถานประกอบการ เช่น โรงแรม ภัตตาคาร ร้านอาหาร หรือสายอาชีพที่เกี่ยวข้อง เพื่อเตรียมความพร้อมในการก้าวเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมบริการอาหารอย่างมั่นใจในโลกปัจจุบัน

การประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา

ผู้ช่วยผู้จัดการร้าน / ผู้จัดการร้านอาหาร

หัวหน้าฝ่ายบริการอาหารและเครื่องดื่ม

หัวหน้าฝ่ายจัดเลี้ยง

เจ้าของธุรกิจด้านอาหาร

พ่อครัว / แม่ครัว

รับราชการ

คุณสมบัติ

ต้องการศึกษาในสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร

มีความประพฤติดี มีใจรักการบริการ

มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาบุคลิกภาพ และการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ

กล้าแสดงความคิดเห็นบนพื้นฐานทางสังคมและประชาธิปไตย

สภาพร่างกายสมส่วนตามหลักเกณฑ์น้ำหนักต่อส่วนสูง และไม่เป็นโรคที่สังคม

รังเกียจ

หลักสูตร ๔ ปี

ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.๖) ทุกแผนการเรียน หรือศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกสาขาวิชา

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๔ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

หลักสูตร (เทียบโอน)

ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาบริหารธุรกิจโรงแรม , การจัดการ ธุรกิจค้าปลีก , อาหารและโภชนาการ และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้อง

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๒ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

- สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์

สาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ เน้นการเรียนการสอนทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ เพื่อประกอบอาชีพนักปฏิบัติ และนักบริหารธุรกิจทางด้านคหกรรมศาสตร์ เช่น ธุรกิจงานจัดดอกไม้ ธุรกิจงานดอกไม้ประดิษฐ์ ธุรกิจผลิตภัณฑ์ของขวัญของที่ระลึก ธุรกิจงานประดิษฐ์และบรรจุภัณฑ์ งานประดิษฐ์ ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ความชำนาญด้านการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ สามารถดำเนินการจัดการด้านการตลาด การผลิต การควบคุมและตรวจสอบผลงานเชิงอุตสาหกรรม สามารถสาธิตและถ่ายทอดความรู้ บริการเรื่องงานประดิษฐ์ ศิลปประดิษฐ์ ประกอบอาชีพธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา

รับราชการ

เจ้าหน้าที่เคหกิจเกษตร

พัฒนากร

นักธุรกิจงานดอกไม้

นักธุรกิจงานประดิษฐ์

นักออกแบบผลิตภัณฑ์งานประดิษฐ์

นักวิจัย นักวิชาการ วิทยากร

คุณสมบัติ

มีความประพฤติดี

มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง

ต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร อย่างแท้จริง

หลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี

ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) ทุกแผนการเรียน หรือศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกสาขาวิชา

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๔ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

หลักสูตรปริญญาตรี (เทียบโอน)

ศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์หรือเทียบเท่า

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๒ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

ข. หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต

- สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น

สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น (Fashion Merchandising Technology) จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.๒๕๕๐ เพื่อรองรับการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพในระดับปริญญาตรี หลักสูตร ๔ ปี โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ และมีทักษะวิชาชีพ ด้านการนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ในการจัดการสินค้าแฟชั่น การเพิ่มผลผลิตและคุณภาพของงานประเภทเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย และสินค้าแฟชั่นอย่างเป็นระบบ รวมถึงการสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้กับบัณฑิต เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีอัตลักษณ์ คือ “นักจัดการด้านธุรกิจเสื้อผ้าและสินค้าแฟชั่น”

การประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา

ผู้จัดการด้านธุรกิจเสื้อผ้าและสินค้าแฟชั่น

ผู้ช่วยผู้จัดการด้านธุรกิจเสื้อผ้าและสินค้าแฟชั่น

ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว ด้านเสื้อผ้าและสินค้าแฟชั่น

หัวหน้างาน หรือเจ้าหน้าที่ด้านการจัดการผลิตเสื้อผ้าและสินค้าแฟชั่น

รับราชการในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการออกแบบและธุรกิจสินค้าแฟชั่น

อาชีพอิสระในลักษณะการเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแนวโน้มสินค้าแฟชั่น

คุณสมบัติ

ต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น คณะเทคโนโลยี

คหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร อย่างแท้จริง

ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.๖) ทุกแผนการเรียน หรือศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) หรือเทียบเท่า ทุกสาขาวิชา

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๔ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

มีความประพฤติดี พร้อมทั้งจะเรียนรู้ ยอมรับและปรับตัวกับสิ่งใหม่ ๆ

ค. หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต

- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร เป็นสาขาวิชาที่จัดการศึกษาในการประยุกต์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์พื้นฐานในสาขาต่างๆ โดยใช้หลักการแปรรูปอาหาร หลักการเก็บรักษา การควบคุมคุณภาพอาหาร การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ตลอดจนความรู้ด้านอาหารและโภชนาการ มาใช้ในการแปรรูปอาหารจากวัตถุดิบทางการเกษตรให้เป็นผลิตภัณฑ์อาหารที่สนองต่อความต้องการของตลาด มีคุณภาพและความปลอดภัยต่อผู้บริโภคได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาที่จบการศึกษาสามารถประกอบอาชีพ เช่น เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต / ฝ่ายควบคุมคุณภาพ / ฝ่ายวิจัยและพัฒนาในโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร หรือศึกษาต่อในระดับปริญญาโท

การประกอบอาชีพหลังสำเร็จการศึกษา

นักวิทยาศาสตร์การอาหาร

นักวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์

เจ้าหน้าที่ควบคุมคุณภาพ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายผลิต

เจ้าของกิจการด้านอาหาร

คุณสมบัติ

ต้องการเข้าศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มทร.พระนคร อย่างแท้จริง

ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) เฉพาะแผนการเรียนวิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ เท่านั้น

มีผลการเรียนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (๔ ภาคการศึกษา) ไม่ต่ำกว่า ๒.๕๐

ง. หลักสูตรคหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต

- สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์

หลักสูตรคหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต (วิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย, วิชาอาหารและโภชนาการ และวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โชติเวช เปิดสอนด้านคหกรรมศาสตร์มานานกว่า ๗๐ ปี โดยคณาจารย์ผู้มีความรู้เชิงลึก มีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของคหกรรมศาสตร์

การเปิดสอนหลักสูตรคหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต จึงมุ่งเน้นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ของผู้เรียน ให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ โดยกระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย และประยุกต์ใช้ ความรู้ทางคหกรรมศาสตร์ ในการพัฒนางานอาชีพให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ และสังคมประเทศ

คุณสมบัติของผู้สมัคร

รับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีคหกรรมศาสตร์บัณฑิตหรือเทียบเท่า

๒.๔ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ (๒๕๔๑) การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการให้โควตา และการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา ๒๕๓๖ ผลการวิจัยพบว่า

๑. นักศึกษารุ่นปีการศึกษา ๒๕๓๖ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนักศึกษาประเภทโควตาสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมืองมากกว่าในเขตอำเภอเมือง แต่นักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองมากกว่านอกเขตอำเภอเมือง

๒. นักศึกษารุ่นปีการศึกษา ๒๕๓๖ มีบิดาประกอบอาชีพ “เกษตรกร” มากที่สุด โดยที่นักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก มีบิดาประกอบอาชีพ “ข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ” มากที่สุด ส่วนนักศึกษาประเภทโควตา มีบิดาประกอบอาชีพ “เกษตรกร” มากที่สุด

๓. นักศึกษาประเภทโควตามีผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก โดยนักศึกษาประเภทโควตาจังหวัดมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยสูงที่สุด และนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยต่ำที่สุด

๔. ผลการเรียนในระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยค่อนข้างต่ำ โดยในปีการศึกษาแรก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าปีการศึกษาถัดมา

๕. อัตราการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรเท่ากับร้อยละ ๓๓.๔ โดยนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีอัตราการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรสูงที่สุด

๖. อัตราการตกรอกเพราะผลการเรียน เมื่อครบ ๔ ปีเท่ากับร้อยละ ๑๖.๖ โดยนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีอัตราการตกรอกเพราะผลการเรียนสูงที่สุด

๗. อัตราการออกกลางคันเพราะเหตุอื่น เมื่อครบ ๔ ปี เท่ากับร้อยละ ๙.๖ โดยนักศึกษาประเภทโควตาจังหวัดมีอัตราการออกกลางคันเพราะเหตุอื่นสูงที่สุด

๘. ดัชนีผลิตภาพการผลิตบัณฑิต เท่ากับ ๐.๗๕ โดยนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีค่าดัชนีผลิตภาพการผลิตบัณฑิตสูงที่สุด

๙. อัตราการสูญเสียเปล่าในการผลิตบัณฑิต เท่ากับ ๐.๒๕ โดยนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีอัตราการสูญเสียเปล่าในการผลิตบัณฑิตต่ำที่สุด

๑๐. ดัชนีจำนวนปีเฉลี่ยที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตเท่ากับ ๕.๓๓ ปี โดยนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีค่าดัชนีจำนวนปีเฉลี่ยที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตสูงที่สุด และนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีค่าดัชนีจำนวนปีเฉลี่ยที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตต่ำที่สุด

ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ (๒๕๔๒) การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการให้โควตา และการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา ๒๕๓๖ ผลการวิจัยพบว่า

๑. นักศึกษารุ่นปีการศึกษา ๒๕๓๖ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยนักศึกษาประเภทโควตาสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายที่ตั้งอยู่นอกเขตอำเภอเมืองมากกว่าในเขตอำเภอเมือง แต่นักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมปลายตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองมากกว่านอกเขตอำเภอเมือง

๒. นักศึกษารุ่นปีการศึกษา ๒๕๓๖ มีบิดาประกอบอาชีพ “ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ” มากที่สุด โดยที่นักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก มีบิดาประกอบอาชีพ “ข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ” มากที่สุด ส่วนนักศึกษาประเภทโควตา มีบิดาประกอบอาชีพ “เกษตรกร” มากที่สุด

๓. นักศึกษาประเภทโควตามีผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก โดยนักศึกษาประเภทโควตาจังหวัดมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยสูงสุด และนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยต่ำที่สุด

๔. ผลการเรียนในระดับมัธยมปลายมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยค่อนข้างต่ำ โดยในปีการศึกษาแรก มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงกว่าปีการศึกษาถัดมา

๕. อัตราการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรเท่ากับร้อยละ ๓๕.๑๔ โดยนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีอัตราการสำเร็จการศึกษาตามกำหนดเวลาของหลักสูตรสูงสุด

๖. อัตราการตกรอกเพราะผลการเรียน เมื่อครบ ๔ ปี เท่ากับร้อยละ ๑๒.๐๔ โดยนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีอัตราการตกรอกเพราะผลการเรียนสูงสุด

๗. อัตราการออกกลางคันเพราะเหตุอื่น เมื่อครบ ๔ ปี เท่ากับร้อยละ ๑๐.๔๔ โดยนักศึกษาประเภทโควตาจังหวัดมีอัตราการออกกลางคันเพราะเหตุอื่นสูงสุด

๘. ดัชนีผลิตภาพการผลิตบัณฑิต เท่ากับ ๐.๗๗ โดยนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีค่าดัชนีผลิตภาพการผลิตบัณฑิตสูงสุด

๙. อัตราการสูญเปล่าในการผลิตบัณฑิต เท่ากับ ๐.๒๓ โดยนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีอัตราการสูญเปล่าในการผลิตบัณฑิตต่ำที่สุด

๑๐. ดัชนีจำนวนปีเฉลี่ยที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตเท่ากับ ๕.๑๙ ปี โดยนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีค่าดัชนีจำนวนปีเฉลี่ยที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตสูงสุด และนักศึกษาประเภทโควตาโรงเรียนมีค่าดัชนีจำนวนปีเฉลี่ยที่ใช้ในการผลิตบัณฑิตต่ำที่สุด

วชิรา สุคนธา (๒๕๔๗) การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาทันตแพทย์ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาใน คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประเภทต่างๆ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในคณะทันตแพทยศาสตร์ ประเภททบวงฯ พันสถานภาพนักศึกษามากที่สุดถึงร้อยละ ๗ โดยมีสาเหตุจากการลาออกมากที่สุด ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของนักศึกษาตั้งแต่รหัส ๔๑-๔๕ทุกประเภท ไม่แตกต่างกันอย่างเด่นชัด และมีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๒.๗๕ - ๓.๒๔ มากที่สุด ยกเว้นนักศึกษารหัส ๔๕ มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยอยู่ระหว่าง ๒.๐๐ - ๒.๗๔ มากที่สุด เมื่อเทียบเป็นร้อยละทุกประเภท มีค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย ๓.๒๕ - ๓.๔๙ และ ๓.๕๐ ขึ้นไปไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยของนักศึกษารหัส ทุกประเภท ของวิชาบรรยาย วิชาการปฏิบัติการ วิชาคลินิก ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยตามหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาพื้นฐานวิชาชีพ และหมวดวิชาชีพ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นนักศึกษารหัส ๔๕ ที่มาจากทบวงฯ มีผลการเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปดีกว่านักศึกษาโควตา และโครงการพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ในขณะที่โควตา และโครงการพิเศษมีผลการเรียนหมวดศึกษาทั่วไปไม่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า คุณภาพของนักศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ ประเภทโครงการพิเศษ โควตา และทบวงฯ เทียบเท่ากัน ผลการศึกษาเปรียบเทียบจึงใกล้เคียงกัน แต่นักศึกษาทบวงฯ ลาออกมากกว่า

พักรัตน์วิภา สุวรรณพรหม และคณะ (มปป.) ปัจจัยที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการวิจัย ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาเภสัชศาสตร์ มีปัจจัยที่สนับสนุนจากความถนัดในวิชาชีววิทยา และภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอน

ปลาย ผลการเรียนรู้วิชาพื้นฐาน และผลการเรียนรู้วิชาในสายวิชาชีพเกษตรกรรม ดังนั้นในการตั้งเกณฑ์ การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อนอกเหนือจากการพิจารณาจากคะแนนสอบรวมแล้ว ควรพิจารณา ผลการเรียนรู้วิชาชีววิทยา และภาษาอังกฤษในระดับมัธยมตอนปลายด้วย ในการคัดเลือกนักศึกษาเพื่อ เข้าศึกษา ๒ แขนงวิชา นอกเหนือจากความถนัดในวิชาชีววิทยา และภาษาอังกฤษแล้ว สำหรับ นักศึกษาที่สนใจในแขนงวิชาวิทยาศาสตร์เกษตรกรรมปฏิบัติ ควรจะมีพื้นฐานความรู้ที่ดีในกระบวนการ วิชาพื้นฐานทางการแพทย์ และจากการศึกษา พบว่า นักศึกษาควรจะมี ความถนัดในวิชาทาง สังคมศาสตร์ เช่น ภาษาไทยและสังคมด้วย เพื่อให้ นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีในการเรียน ต่อไป เนื่องด้วยเกษตรศาสตร์เป็นวิชาชีพแขนงหนึ่ง เกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญใน การทำให้เกษตรที่ผลิตมีประสิทธิภาพ นักศึกษาเกษตรศาสตร์ต้องมีการตัดสินใจที่สำคัญถึง ๒ ครั้ง ด้วยกัน คือการตัดสินใจที่จะเข้าศึกษาต่อที่คณะเกษตรศาสตร์ และอีกครั้งเมื่อต้องตัดสินใจเลือกแผน ในการศึกษา การศึกษาในครั้งนี้จึงให้ผลที่จะใช้ในการประกอบการพิจารณาตัดสินใจดังกล่าว แต่ อย่างไรก็ตามการศึกษาปัจจัยที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพียงปัจจัย ทางด้านการเรียนเท่านั้น ดังนั้นในการศึกษาต่อไปจึงควรศึกษาความสัมพันธ์ในเรื่องของปัจจัยส่วนตัว ของผู้เรียนอื่นๆ เช่นทัศนคติส่วนตัว ครอบครัว และปัจจัยในส่วนของคุณภาพการสอน และการ ประเมินผลของผู้สอน ซึ่งอาจจะส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาเกษตรศาสตร์เช่นกัน

ธิดิมา พลับพลึงและปิยพงศ์ พลับพลึง (๒๕๕๐) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโคควตา และการสอบคัดเลือกของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พบว่า

๑. นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาของคณะบริหารธุรกิจ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาจากประเภทของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธีโคควตา สอบตรง และ สอบรวม ของทุกสาขาวิชา จะพบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธี สอบรวม (ผ่านสกอ.) จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอบตรง หรือกล่าวได้ว่านักศึกษาที่สอบ คัดเลือกโดยวิธีสอบตรงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สุด และแตกต่างจากนักศึกษาที่สอบคัดเลือก โดยวิธีสอบรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธี โคควตา ได้แก่ ความคิดเห็นที่ว่ารายวิชามีเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน และความถี่เฉลี่ยในการเข้าชั้น เรียน จะมีความสัมพันธ์ในทางบวก

๓. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบ ตรง ได้แก่ เพศ การทบทวนบทเรียนก่อน การท่องเที่ยวสถานบันเทิงเรีงรมย์ การลงทะเบียนเรียนซ้ำ ในวิชา ความถี่เฉลี่ยในการเข้าชั้นเรียน และจำนวนชั่วโมงที่ทบทวน

๔. ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีสอบ รวม ได้แก่ เพศ อายุ การทำงานหารรายได้ระหว่างเรียน การเข้าห้องสมุด การเที่ยวสถานบันเทิง เรีงรมย์ การลงทะเบียนเรียนซ้ำในวิชาเดียวกัน การถูกอาจารย์ตำหนิขณะสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการ จัดตารางเรียน การสร้างแรงจูงใจของอาจารย์ รายได้ที่ได้รับจากผู้อุปการะความถี่ในการเข้าชั้น เรียน จำนวนชั่วโมงที่ทบทวนก่อนสอบ จำนวนครั้งในการไปเที่ยวผับจำนวนครั้งในการไปดูภาพยนตร์ หรือการแสดงดนตรี

อรรถกร คุณพันธ์ และคณะ (มปป.) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่สอบระบบโควตากับ ระบบแอดมิชชั่นประจำปีการศึกษา ๒๕๔๙-๒๕๕๑ ผลการวิจัย พบว่า

๑. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตา กับระบบแอดมิชชั่น ปีการศึกษา ๒๕๔๙ - ปีการศึกษา ๒๕๕๑ นักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอดมิชชั่น

๒. การเปรียบเทียบจำนวนการพ้นสภาพของนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตากับระบบแอดมิชชั่น รหัสนักศึกษา ๔๙ - ๕๑ นักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตามีจำนวนพ้นสภาพด้วย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอดมิชชั่น

พัชรี น้าวานิช และสัมมนา มูลสาร (มปป.) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่รับโดยวิธีรับตรงกับวิธีเอนทรานซ์ โดยทบวงมหาวิทยาลัย รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๒ - ๒๕๔๓ ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา ๒๕๔๒ ทั้งวิธีรับตรง และวิธีเอนทรานซ์ไม่แตกต่างกัน ทั้งสัดส่วนของผู้ที่ออกก่อนสำเร็จการศึกษา สัดส่วนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดและเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา ๒๕๔๓ ทั้งวิธีรับตรงและรับโดยวิธีเอนทรานซ์ไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับสัดส่วนของผู้ที่ออกก่อนสำเร็จการศึกษา แต่กลับพบว่า สัดส่วนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนด ร้อยละ ๘๘.๑ และ ๘.๑.๘ ตามลำดับ และเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้ที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดที่รับโดยวิธีเอนทรานซ์สูงกว่าของผู้สำเร็จการศึกษาที่รับโดยวิธีรับตรง ๒.๘๔ และ ๒.๗๔ ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม เป็นที่สังเกตว่าค่าเฉลี่ยของเกรดที่แตกต่างกันนี้มีความน้อยมากแทบจะไม่มีมีความหมายในเชิงแสดงความแตกต่างของคุณภาพทางการศึกษาของนักศึกษาได้ เมื่อจำแนกตามรายคณะแล้วพบว่ามีความแตกต่างเพียงเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษาที่รับโดยวิธีเอนทรานซ์ รุ่นปีการศึกษา ๒๕๔๓ จำนวน ๒ คณะ คือ คณะเภสัชศาสตร์ และคณะบริหารศาสตร์ เท่านั้นที่สูงกว่านักศึกษาที่รับโดยวิธีรับตรง ๓.๐๓ และ ๒.๙๓ ; ๓.๑๕ และ ๒.๙๐ ตามลำดับ สำหรับเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษาที่รับโดยวิธีเอนทรานซ์ของคณะวิทยาศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ไม่แตกต่างจากของผู้สำเร็จการศึกษาที่รับโดยวิธีรับตรง ซึ่งผลการศึกษาที่มีความแตกต่างจากผลการศึกษาที่พบในปีการศึกษา ๒๕๔๒ ที่พบว่าไม่มีคณะใดที่เกรดเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษาที่รับโดยวิธีเอนทรานซ์สูงกว่าของนักศึกษาที่รับโดยวิธีรับตรง แต่กลับพบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้สำเร็จการศึกษา คณะวิทยาศาสตร์ที่รับโดยวิธีรับตรง สูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่รับโดยวิธีเอนทรานซ์ ๓.๐๐ และ ๒.๗๕ ตามลำดับ แต่ไม่พบความแตกต่างมากในคณะเกษตรศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ คณะเภสัชศาสตร์และคณะบริหารศาสตร์

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๓.๑ ประชากร

๓.๒ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

๓.๒.๑ ลักษณะของเครื่องมือ

๓.๒.๒ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๓.๓ การเก็บรวบรวมเครื่องมือ

๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๑.๑ ประชากร

ในการวิจัยครั้งนี้ ประชากรคือ นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๓.๒ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๒.๑ ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ โดยทำการแบ่งเครื่องมือออกเป็นทั้งหมด ๓ ตอน

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการเรียน

๓.๒.๒ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

- ศึกษาเอกสาร งานวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

- ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามเพื่องานวิจัย และกำหนดกรอบในการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

- ทดสอบเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามตัวอย่างและปรับปรุงแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจเพื่อการศึกษาถึง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ เพื่อนำข้อมูลไปช่วยในการสร้างแบบสอบถาม โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา ๒๕๕๕ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๓.๔ วิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล เมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการสำรวจเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๓.๔.๑ **ทำการตรวจสอบข้อมูล (Editing)** ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

๓.๔.๒ **การประมวลผลข้อมูล** โดยทำการบันทึก และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติใช้ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ สถิติใช้ การแจกแจงแบบที (t-test)

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๔.๑ สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนประชากร

๔.๒ การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของงานวิจัย

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเรียนของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการเรียน

๔.๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปรเพศ สาขาวิชา สถานศึกษาเดิม ประเภทการสอบคัดเลือก ระดับคะแนนปรากฏตามตารางที่ ๔.๑

ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปร เพศ สาขาวิชา สถานศึกษาเดิม ประเภทการสอบคัดเลือก ระดับคะแนน

N = ๒๙๒

	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๖๙	๒๓.๖๐
หญิง	๒๒๓	๗๖.๔๐
สาขาวิชา		
ออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย	๒๕	๘.๖๐
เทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	๒	๐.๗๐
อาหารและโภชนาการ	๑๓๔	๔๕.๙๐
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร	๓๙	๑๓.๔๐
อุตสาหกรรมบริการอาหาร	๔๖	๑๕.๘๐
การบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์	๔๖	๑๕.๘๐
สถานศึกษาเดิม		
ม.๖	๒๔๔	๘๓.๖๐
ปวช.	๔๘	๑๖.๔๐
ประเภทการสอบคัดเลือก		
โควต้า	๒๐๓	๖๙.๕๐
รับตรง	๘๙	๓๐.๕๐
ระดับคะแนน		
๐ - ๑.๕๐	๒	๐.๗๐
๑.๕๑ - ๒.๐๐	๑๐	๓.๔๐
๒.๐๑ - ๒.๕๐	๑๙	๖.๕๐
๒.๕๑ - ๓.๐๐	๑๐๐	๓๔.๒๐
๓.๐๑ - ๓.๕๐	๑๒๙	๔๔.๒๐
๓.๕๑ - ๔.๐๐	๓๒	๑๑.๐๐
รวม	๒๙๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ แสดงว่าข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่เป็นกลุ่มประชากร จำนวน ๒๙๒ คน จำแนกได้ดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๔๐ เพศชาย จำนวน ๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๖๐ ตามลำดับ

สาขาวิชา ส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ จำนวน ๑๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๙๐ รองมาคือสาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร และสาขาวิชาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๘๐ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการอาหาร จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔๐ สาขาวิชาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๖๐ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๐ ตามลำดับ

สถานศึกษาเดิม ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๒๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๖๐ และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน ๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๔๐ ตามลำดับ

ประเภทการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาโควตา จำนวน ๒๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๕๐ รับตรง จำนวน ๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๕๐ ตามลำดับ

ระดับคะแนน ส่วนใหญ่อยู่ช่วงระหว่าง ๓.๐๑-๓.๕๐ จำนวน ๑๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๒๐ รองมาอยู่ช่วงระหว่าง ๒.๕๑-๓.๐๐ จำนวน ๑๐๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๒๐ อยู่ช่วงระหว่าง ๓.๕๑-๔.๐๐ จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๐ อยู่ช่วงระหว่าง ๒.๐๑-๒.๕๐ จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๕๐ อยู่ช่วงระหว่าง ๑.๕๑-๒.๐๐ จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓.๔๐ และ อยู่ช่วงระหว่าง ๐-๑.๕๐ จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๐ ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก กลุ่มผ้า

ระดับผลคะแนน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
โควตา	๑๓	๓.๙๒	๑.๓๒	.๑๓๑	.๘๙๗
สอบตรง	๑๔	๓.๘๖	๑.๒๙		

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก ระดับผลคะแนนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๓ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ

ระดับผลคะแนน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
โควตา	๑๐๙	๔.๗๗	.๗๑	-๑.๘๘	.๘๕๑
สอบตรง	๒๕	๔.๘๐	.๖๔		

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก ระดับผลคะแนนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๔ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก สาขาวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร

ระดับผลคะแนน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
โควตา	๑๘	๓.๖๑	๑.๐๓	-๔.๔๐	.๖๖๒
สอบตรง	๒๑	๓.๗๖	๑.๐๙		

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก ระดับผลคะแนนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๕ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการอาหาร

ระดับผลคะแนน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	T	p
โควตา	๓๐	๔.๗๖	.๗๒	๔.๐๒๕	.๐๐๐
สอบตรง	๑๖	๓.๘๑	.๘๓		

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก ระดับผลคะแนนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ตารางที่ ๔.๖ แสดงผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก

ระดับผลคะแนน	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
โควตา	๓๖	๔.๗๗	.๖๘	-๑.๓๐๑	.๒๐๐
สอบตรง	๑๐	๕.๑๐	.๗๓		

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก ระดับผลคะแนนไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๔.๔ การอภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือก ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาลัยเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ อภิปรายผล ได้ดังนี้

จำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน ๒๙๒ คน ที่เป็นนักศึกษาโควตาและนักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๒๒๓ คนอาจเนื่องมาจากลักษณะงานด้านคหกรรมศาสตร์มักจะเป็นที่นิยมในเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาอาหารและโภชนาการ จำนวน ๑๓๔ คน เนื่องจากเป็นสาขาวิชาที่กำลังได้รับความนิยมจากการส่งเสริมครัวไทยสู่ครัวโลกและรายการแข่งขันการทำอาหาร รองลงมาก็ยังเป็นสาขาอุตสาหกรรมบริการอาหารและสาขาการบริหารธุรกิจคหกรรมศาสตร์ จำนวน ๔๖ คน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่จบมาจากมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จากโรงเรียนต่าง ๆ จำนวน ๒๔๔ คน ซึ่งยังไม่มีทักษะทางด้านคหกรรมศาสตร์ มาได้รับการเรียนรู้พร้อมกันในห้องเรียนทำให้มีพัฒนาการในการเรียนไม่แตกต่างกัน นอกจากนักศึกษาบางคน que เลือกศึกษาต่อด้านคหกรรมศาสตร์โดยมีความชอบทางด้านนี้และมีทักษะด้านนี้อยู่บ้างแล้วจากการประกวดแข่งขันในระดับภาค ระดับโรงเรียน ส่วนผลการศึกษาเมื่อเข้ามาศึกษาในคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่อยู่ที่ ๓.๐๑ - ๓.๕๐ จำนวน ๑๒๙ คนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี และ ๒.๕๑ - ๓.๐๐ จำนวน ๑๐๐ คน ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนักศึกษาประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกเข้า และผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกเข้าในระดับสาขาและในภาพรวมก็ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ในการศึกษา ดังนี้

เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตา และการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเรียนระหว่างนักศึกษาประเภทโควตา และการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

๕.๑ วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ ๒ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๕.๒ สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์

๕.๒.๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ ๗๖.๔๐) ส่วนใหญ่เป็นสาขาวิชาอาหารและโภชนาการ (ร้อยละ ๔๕.๙๐) ประเภทการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ สถานศึกษาเดิม ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ร้อยละ ๘๓.๖๐) ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาโควตา (ร้อยละ ๖๙.๕๐) ระดับคะแนน ส่วนใหญ่อยู่ช่วงระหว่าง ๓.๐๑-๓.๕๐ (ร้อยละ ๔๔.๒๐)

๕.๒.๒ ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่างนักศึกษาโควตาและสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ผลปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ๐.๐๕ ไม่ว่าจะเป็นการเปรียบเทียบในสาขาเดียวกัน หรือ เป็นการเปรียบเทียบในภาพรวมของคณะ

๕.๒.๓ ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการทางการเรียน ก็ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากมีพื้นฐานความรู้มาไม่แตกต่างกัน ได้มารับความรู้ทางด้านคหกรรมศาสตร์ในห้องเรียนพร้อมกันทำให้เกิดทักษะและการเรียนรู้ใกล้เคียงกัน

๕.๓ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาควรจะมีระยะเวลาในการสำรวจตั้งแต่ นักศึกษาเข้ารับการศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา และค้นหาปัจจัยที่เกี่ยวข้องตัวอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- จันทร์พร ช่วงโชติ. ๒๕๔๘. การประกอบธุรกิจขนาดย่อมของนักคหกรรมศาสตร์ : กรณีศึกษา
ผู้สำเร็จการศึกษาด้านคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
ภาควิชา คหกรรมศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ. ๒๕๔๓. การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วย
วิธีการให้โควตาและการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา ๒๕๓๘. รายงานการวิจัยสถาบัน,
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- _____. ๒๕๔๑. การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการให้โควตา
และการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา ๒๕๓๖. รายงานการวิจัยสถาบัน, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
สุรนารี.
- นนทลี พรธาดาวิทย์. ๒๕๔๕. วิถิคหกรรมศาสตร์ในประเทศไทย : บทสะท้อนวิสัยทัศน์และ
กระบวนการทัศน์จากปัจจุบันสู่อนาคต. วิทยานิพนธ์ปริญญาเอก. ภาควิชาอาชีวศึกษาบัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พัศตร์วิภา สุวรรณพรหม และคณะ. มปป. ปัจจัยที่ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษา
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. โครงการนักวิจัยหน้าใหม่ กองวิเทศสัมพันธ์,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พินิจ เนื่องภิรมย์. ๒๕๔๘. การเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการเรียนและปัจจัยที่มีผลต่อสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษาประเภทโควตา และนักศึกษาปกติ กรณีศึกษา : แผนกวิชา
อิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
- พิศิน แดงจวง. ๒๕๓๗. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสำเร็จการศึกษาระดับ
บัณฑิตศึกษา ภาคพิเศษ ของนักศึกษาสังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ. (ออนไลน์) เข้าถึงได้
จาก : <http://www.thaiedresearch.org>
- ไพโรจน์ คะเชนทร์. มปป. การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. (ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก :
<http://www.wattoongpel.com/>
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ๒๕๕๖. สำนักงานส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน.
(ออนไลน์) เข้าถึงได้จาก : http://regis.rmutp.ac.th/?page_id=๓๒๔
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ๒๕๔๖. ประมวลสาระชุดวิชา การพัฒนาเครื่องมือสำหรับการ
ประเมินการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ ๒). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๔๖. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. นานมีบุ๊คส์
พับลิเคชันส์, กรุงเทพฯ
- วชิรา สุขคนธา. ๒๕๔๗. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักศึกษาทันตแพทย์
ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาใน คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ทุนอุดหนุน
วิจัยสำหรับพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วารุณี ยอดตราช. มปป. การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรีตามประเภทการรับเข้าศึกษาของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
อรรถกร คุณพันธ์. ๒๕๕๒. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่สอบระบบโควตากับระบบแอดมิชชั่นประจำปีการศึกษา ๒๕๔๙ -
๒๕๕๑

